

ชื่อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้เขียน	นางสาวสุภาพร จันทศิริ
สาขาวิชา	การวัดผลและวิจัยการศึกษา
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 3) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน 4) ศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547 และ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 312 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้ประชากรทั้งหมดในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสำรวจรูปแบบการเรียนของนักศึกษาที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ตามแนวของ Grasha และ Reichman ซึ่งใช้วัดรูปแบบการเรียนของนักศึกษา 6 รูปแบบ คือ แบบแข่งขัน แบบร่วมมือ แบบหลีกเลี่ยง แบบมีส่วนร่วม แบบพึ่งพา และแบบอิสระ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .836

การวิจัยปรากฏผล ดังนี้

1. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมากที่สุด รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม และมีรูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด

2. รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ และรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

4. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีรูปแบบการเรียนไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาทำให้ทราบว่า รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ และรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีลักษณะรูปแบบการเรียนดังกล่าว เพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มากที่สุด แต่จากการศึกษา นี้ไม่ได้หมายความว่านักศึกษาแต่ละคนจะมีรูปแบบการเรียนเพียงแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น แต่ นักศึกษาจะมีรูปแบบการเรียนได้หลายรูปแบบเพียงแต่จะมีแบบใดมากน้อยเท่านั้น ดังนั้นครูผู้สอน ควรจัดกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนของนักศึกษา ซึ่งจะ ทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายยิ่งขึ้น

Thesis Title	Relationship between Learning Styles and Academic Achievement of Graduate Students, Faculty of Education, Prince of Songkla University
Author	Miss Suphapon Chantarakeeree
Major Program	Educational Measurement and Research
Academic Year	2006

ABSTRACT

This research was conducted to examine 1) learning styles of graduate students at Prince of Songkla University, 2) relationship between learning styles and academic achievement of graduate students at Prince of Songkla University, 3) academic achievement of graduate students in comparison to different learning styles and 4) learning styles of graduate students from different years. The research populations for data collection were 312 first-year and second-year M.Ed. graduate students of the academic years 2004 and 2005 at Prince of Songkla University. Learning style survey form was created following Grasha's and Reichman's pattern in order to measure 6 learning styles of the samples including competitive, collaborative, avoidance, participant, dependent and independent at a significance level of .836

The research discovered that

1. The graduate students of Education Faculty at Prince of Songkla University mostly used collaborative then participant and less in avoidance learning styles.
2. Collaborative and participant learning styles were related to academic achievement of the graduate students of Education Faculty at Prince of Songkla University at a significance level of .01.
3. The graduate students of Education Faculty at Prince of Songkla University with dissimilar learning styles revealed different academic achievement.
4. The graduate students of Education Faculty at Prince of Songkla University from different years demonstrated no academic achievement difference.

In conclusion, collaborative and participant learning styles were related to academic achievement. Therefore, these mentioned learning styles should be managed in class for the utmost learning experiences. However, it did not mean that each student had a single learning

style but that their learning styles could vary with unequal degrees. Hence, class activities should be miscellaneous so as to be compatible with students' different learning styles. This would enhance higher instructional success.